Lietas Nr. 130031614
Lietas arhīva Nr. 1-0015-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015.gada 13.martā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Maike
ar sekretāri A.Āboltiņu, Ž.Brokāni
2014.gada 5.novembrī un 2015.gada 3.martā
Rīgā, Abrenes ielā 3, atklātā tiesas sēdē izskatīja SIA „Baltezers" sūdzību par Valsts vides dienesta ģenerāldirektores I.Koļegovas 2014.gada 5.februāra lēmumu Nr.G01/9P, un

k o n s t a t ē j a :

ar Valsts vides dienesta Zvejas kontroles departamenta Jūras kontroles daļas inspektora V.Barsukova 2013.gada 17.decembra lēmumu Nr.12A/014413, SIA „Baltezers" saukta pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 80.panta otrajā daļā, un sodīta ar naudas sodu LVL 500 apmērā.

Minēto lēmumu SIA „Baltezers" pārsūdzēja un ar Valsts vides dienesta ģenerāldirektores I.Koļegovas 2014.gada 5.februāra lēmumu Nr.G01/9P, SIA „Baltezers" sūdzība ir noraidīta, bet 2013.gada 17.decembra lēmums atstāts negrozīts, vienlaicīgi grozot soda apmēru, nosakot to EUR 500 apmērā. Lēmumā iestāde ir konstatējusi, ka izvērtējot lietas materiālus, VVD secina sekojošo: Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumi Nr.295 „Noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos" (turpmāk – Zvejas noteikumi) nosaka kārtību, kādā fiziskās un juridiskās personas (turpmāk – zvejnieks) drīkst nodarboties ar rūpniecisko zveju (turpmāk – zveja) Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos. Zvejas noteikumu 3.punkts nosaka, ka zvejnieki drīkst zvejot iekšējos ūdeņos, ja: ir noslēgts zvejas tiesību nomas līgums; ir saņemta zvejas atļauja (licence), kurā norādīts zvejas rīku veids un to skaita vai nozvejas limits (turpmāk - zvejas limits): komerciālajai zvejai attiecīgajā pašvaldībā ir saņemta speciālā atļauja (licence) komercdarbībai zvejniecībā; pašpatēriņa zvejai fiziskās personas ir reģistrējušās Valsts vides dienestā. SIA „Baltezers" komerciālajai zvejai no 2013.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 31.decembrim, tika izsniegta zvejas atļauja (licence) zvejai iekšējos ūdeņos Nr.RG13IU2453. Atļauja tika izsniegta pamatojoties uz nomas līguma Nr.DMV-12-387-lī. Saskaņā ar rūpnieciskās zvejas tiesību nomas protokolu Nr. 1, SIA „Baltezers", īstenojot līgumā piešķirtās rūpnieciskās zvejas tiesības, saņem zvejas limitu Daugavā Rīgas administratīvajā teritorijā, Ķīšezerā un Jūras piekrastes Kurzemes un Ziemeļu rajonā. Atļaujā norādīti: atļautie zvejas rīki, t.i., nēģu murdi un nēģu tīkls, marķējums „4024 SIA „Baltezers", kā arī zvejā izmantojamie mazizmēra kuģošanas līdzekļi – LV8030. RG023. SIA „Baltezers" 2013.gada 18.oktobrī veica zveju ar zivju tīkliem, t.i. ar rīkiem, kuru izmantošanai netika izsniegta attiecīga zvejas atļauja (licence). Kā arī, SIA „Baltezers", netika izsniegta attiecīga zvejas atļauja zvejai Daugavā Salaspils administratīvajā teritorijā. Līdz ar to nodarbojās ar zveju bez attiecīgās zvejas atļaujas (licences). VVD uzskata par nepamatotu SIA „Baltezers" norādīto argumentu, ka uzņēmuma darbība balstījās uz institūta „BIOR" izsniegtās licences un sadarbības līguma starp ZKS /Nosaukums B/ un SIA „Baltezers", sekojošo apsvērumu dēļ: Zvejniecības likuma 12.panta pirmā daļa nosaka, ka zveju īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos veic, pamatojoties uz institūtā un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijā saskaņotiem ūdenstilpes ekspluatācijas noteikumiem, zivsaimniecības programmām vai projektiem, kas pamatoti ar zinātniskām rekomendācijām, kuras nosaka šādas zvejas nepieciešamību. Zivsaimniecības programmas zvejai īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos, kuras saskaņā ar zinātniskām rekomendācijām paredzēts veikt institūta darbības un funkciju nodrošināšanai, papildus saskaņo ar Zemkopības ministriju. Zvejai īpašos nolūkos atļauts izmantot tikai konkrētajā zivsaimniecības programmā vai projektā paredzēto zivju sugu ieguvei. Veicot šādu zveju, ievēro atbilstoši zvejniecību regulējošiem normatīvajiem aktiem noteiktos aizliegumus attiecībā uz projektā vai programmā neminētu zveju sugu ieguvi. Institūta „BIOR" zivsaimnieciskā programma „BIOR" Zivsaimnieciskās programmas zvejas zivkopības nolūkos rudenī nārstojošo zivju vaislinieku un ikru ieguvei 2013.gadā" (turpmāk - zivsaimnieciskā programma) tika saskaņota Zemkopības ministrijā 2013.gada 28.augustā. Zivsaimnieciskā programma paredz, ka vaisliniekus drīkst zvejot tikai reģistrētie zvejnieki, pamatojoties uz līgumiem, kas noslēgti ar institūtu „BIOR", saskaņā ar Zvejniecības likumu un nosacījumiem par speciālo zveju zivkopības nolūkos, kas ietverti attiecīgos tiesību aktos un to grozījumos. Pamatojoties uz Zvejniecības likuma 1.panta 5.punktu zvejnieks ir fiziskā persona, kas tieši veic zveju, tas ir, rīkojas ar zvejas rīkiem, vai juridiskā persona, kuras vārdā un uzdevumā tiek veikta zveja. Ministru kabineta 2005.gada 15.marta noteikumi Nr. 192 „Kārtība, kādā izsniedz atļaujas (licences) zvejai īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos" nosaka atļaujas (licences) izsniegšanas kārtību zvejai īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos. Iepriekš minēto noteikumu 4.punkts nosaka prasības attiecībā uz iesnieguma formu. Savukārt noteikumu pielikums nosaka atļaujas sastāvdaļas un formu. Institūta „BIOR " veiktās valsts iepirkuma procedūras BIOR 2013/47 "Taimiņu vaislinieku iegāde" rezultātā ar ZKS /Nosaukums B/ 2013.gada 6.septembrī noslēgts valsts iepirkuma līgums Nr. BIOR 2013/47/1. ZKS /Nosaukums B/ ir iepirkuma uzvarētājs, kam piešķirtas līguma slēgšanas tiesības taimiņu vaislinieku iegādei, tas nozīmē, ka ZKS /Nosaukums B/ piedāvājums atbilst institūta „BIOR" rīkotajā iepirkuma izvirzītajām prasībām un tehniskajai specifikācijai. Līgums paredz, ka ZKS /Nosaukums B/ ar saviem resursiem, materiāliem un tehniskajiem līdzekļiem apņemas nodrošināt līguma izpildi. Arī līguma nosacījumi neparedz līguma nosacījumu izpildei piesaistīt trešo personu. Arī Atļaujas 10.punktā norādīts, ka zvejnieks ir ZKS /Nosaukums B/. Tātad arī tiesību normu izpratnē ZKS /Nosaukums B/ ir

atzīstama par reģistrēto zvejnieku. Zivsaimnieciskā programma, iepirkuma līguma un citas tiesību normas neparedz sadarbības līguma noslēgšanu, lai realizētu piešķirtās tiesības. Tieši pretēji – tiesības nodarboties ar zinātnisko zveju, piešķirtas tikai ZKS /Nosaukums B/, savukārt konkrētajā gadījumā zveju veica SIA „Baltezers" zvejnieki. Līdz ar to, SIA „Baltezers" nebija saņēmusi atļauju zvejai īpašos nolūkos vai zinātniskās izpētes nolūkos, tādejādi 2013.gada 18.oktobrī nodarbojās ar zveju Daugavā Salaspils novada teritorijā bez attiecīgās zvejas atļaujas (licences). Attiecībā uz SIA „Baltezers" iesniegto Administratīvās apgabal tiesas 2013.gada 4.septembra spriedumu, kas pēc SIA „Baltezers" teiktā apliecina, ka tiesa nav apšaubījusi sadarbības līgumu slēgšanas tiesības, VVD norāda sekojošo: Tiesa savās kompetences ietvaros izvērtēja tikai jautājumu, kas bija konkrētā strīda priekšmets- t.i. uzņēmums Nr.1 ar uzņēmumu Nr.2 noslēdzis sadarbības līgums par zvejas veikšanu. Uzņēmuma Nr.2 darbinieks laicīgi nav izņēmis zvejas rīkus no ūdenstilpes, un zvejas rīki palika ūdenstilpē līdz laikam, kad ir beigusies uzņēmumam Nr.1 izsniegtās zvejas atļaujas termiņš. Tiesa izvērtē lietu par to vai šajā gadījumā uzņēmums Nr.2 ir atbildīgs par sava darbinieka neizdarībām, kā rezultātā tika pārkāpti zvejas noteikumi, vai tomēr atbildīgs uzņēmums Nr.l1 kuram tika izsniegta zvejas atļauja. Tiesa neizvērtēja jautājumu par to vai sadarbības līguma slēgšana ar citu uzņēmumu ir tiesiska. Un vai uzņēmums ir tiesīgs slēgt sadarbības līgumu zvejai īpašos nolūkos vai zinātniskās izpētes nolūkos, ņemot vērā to, ka pats uzņēmums tika noteikts iepirkuma procedūras rezultātā, iepirkuma līguma nosacījumus u.c. faktorus. VVD nevar piekrist SIA „Baltezers" iesniegumā norādītajam argumentam, ka SIA „Baltezers" darbojās pēc ZKS /Nosaukums B/ un institūta „BIOR" iniciatīvas un pildījis ZKS /Nosaukums B/ uzdevumu un apliecina to ar institūta „BIOR" 2014.gada 6.janvāra vēstuli Nr.1-9/2 „Par lašu un taimiņu vaislinieku zveju". VVD norāda, ka iepriekš minētā vēstulē neapliecina SIA „Baltezers" tiesības veikt zveju saskaņā ar valsts iepirkuma līgumu, bet apliecina, ka, pamatojoties uz iepirkuma rezultātiem, līgums tika noslēgts ar ZKS /Nosaukums B/. Vēstulē arī norādīts, ka ZKD /Nosaukums B/ informēja institūtu „BIOR", ka vaislinieku zvejā tiks piesaistīti arī SIA „Baltezers" zvejnieki. No vēstules satura izriet, ka institūts „BIOR" tika par to informēts, ar ZKS /Nosaukums B/ un SIA „Baltezers" 2013.gada 17.decembra iesniegumu, kas ir pēc iepirkuma līguma darbības termiņa beigām (iepirkuma līguma darbības termiņš noteikts līdz saistību izpildei, bet ne vēlāk par 2013.gada 30.novembri). SIA „Baltezers" 2013.gada 18.oktobrī nodarbojoties ar zveju Daugavā Salaspils novada teritorijā bez attiecīgās zvejas atļaujas (licences), kas ir zvejas noteikumu pārkāpums, izdarījusi administratīvo pārkāpumu zvejniecības jomā, par ko administratīvā atbildība paredzēta LAPK 80.panta otrajā daļā (LAPK redakcija, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas dienā). Papildus iepriekš minētajam, VVD norāda sekojošo: Zvejniecības likuma 14.panta pirmā daļa nosaka, ka juridiskajām un fiziskajām personām, kas nodarbojas ar rūpniecisko zveju, ir pienākums sniegt ziņas par nozveju tādā kārtībā un tādos termiņos, kādi noteikti zvejas tiesību nomas līgumā un rūpnieciskās zvejas noteikumos. Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumu Nr.295 „Noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos" 33.pants nosaka zvejnieka pienākumus, t.sk.: 33.1.zvejā turēt klāt zvejas atļauju (licenci), personu apliecinošu dokumentu, bet komerczvejā papildus arī darba devēja izsniegtu apliecību; 33.2. saskaņā ar šo noteikumu VII nodaļā minētajām prasībām marķēt zvejas rīkus un apzīmēt to atrašanās vietu; 33.4.pēc atgriešanās krastā pirms zivju pārdošanas vai transportēšanas nosvērt un, sašķirot nozvejotās zivis pa zivju sugām, kā arī reģistrēt zvejas datus Valsts vides dienestā izsniegtajā iekšējo ūdeņu zvejas žurnālā. VVD konstatē, ka SIA „Baltezers" darbinieki nevarēja uzrādīt zvejas žurnālu, tādejādi, tika pārkāpta šī Zvejas noteikumu prasība. Zvejas noteikumu 26.12.apakšpunkts aizliedz Zvejniekiem izmantot zvejā kuģošanas līdzekļus, kuri nav reģistrēti atbilstoši normatīvajiem aktiem par mazizmēra kuģošanas līdzekļu reģistrāciju un nav ierakstīti zvejas licencē. Lietā nav strīda par to, ka SIA „Baltezers" zvejā izmantoja laivu bez reģistrācijas zīmēm. Šādu faktu pierāda gan Rīgas pašvaldības policijas 2013.gada 18.oktobra apskates protokols un ziņojums. Kā arī apliecina SIA „Baltezers" pārstāvis /pers. A/ 2013.gada 12.decembra paskaidrojumā, norādot, ka zvejā tika izmantota cita laiva, jo marķētā laiva tika sadauzīta pret akmeņiem. SIA „Baltezers", ir saucama pie administratīvās atbildības, par zveju bez atļaujas (licences). Līdz ar to, nav būtiskas nozīmes tādiem apstākļiem – vai laiva, kas tika izmantota zvejā, ir reģistrēta, vai tīkli ir marķēti, vai tika ziņots VVD par zvejas rīku pacelšanu u.c.. Jo būtiskā nozīme ir faktam, ka SIA „Baltezers" veica zveju bez attiecīgās atļaujas (licences). Ņemot vērā, ka zvejošanas fakts ir pierādīts, lēmumā nav precīzi norādīta Zvejas noteikumu 26.4.1. punkts, t.i., zvejniekam aizliegts atrasties ūdenstilpēs vai to tiešā tuvumā ar zvejas rīkiem, kuru lietošana attiecīgajā laikā un vietā nav atļauta vai kuru izmantošanai nav izsniegta attiecīga zvejas atļauja (licence). VVD konstatē, ka administratīvā pārkāpuma lietā ir šādi pierādīšanas līdzekļi: Drošības uz ūdens un civilās aizsardzības pārvaldes 2013.gada 18.oktobra apskates protokols un pievienotas fotogrāfijas, kurā tika fiksēts SIA „Baltezers" zvejošanas fakts, kā arī zvejā izmantotā laiva bija bez reģistrācijas zīmēm, nozvejotās zivis, kā arī norādīts, ka SIA „Baltezers" zvejnieki uzrādīja atļauju (licenci) Zvejai īpašos nolūkos vai zinātniskās izpētes nolūkos Nr. CS/IU13ZP0021 u.c. apstākļi. Drošības uz ūdens un civilās aizsardzības pārvaldes inspektora P.Jermolova 2013.gada 18.oktobra ziņojums. Ziņojumā aprakstīta pārbaudes gaita, fiksēts nozvejas apjoms u.c. fakti. 2013.gada 26.septembra atļauja (licence) zvejai īpašos nolūkos vai zinātniskās izpētes nolūkos Nr. CS/IU13ZP0021, kurā kā zvejnieks norādīta ZKS /Nosaukums B/. SIA „Baltezers" /amats/ /pers. A/ 2013.gada 21.oktobra vēstule, kurā skaidrots, ka zveja tika veikta saskaņā ar ZKS /Nosaukums B/ sadarbības līgumu valsts iepirkuma līguma ietvaros. 2013.gada 6.septembrī starp institūtu „BIOR" un ZKS /Nosaukums B/ noslēgtais valsts iepirkuma līgums Nr. BIOR 2013/47/1, kurā noteikts aizliegums nodot līguma saistību izpildi trešajām personām. 2013.gada 6.septembrī starp ZKS /Nosaukums B/ un SIA „Baltezers" noslēgtais sadarbības līgums; VVD ZKD JKD vadītāja /pers. B/ 2013.gada 30.oktobrī pieņemtais lēmums par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā. ZKS /Nosaukums B/ direktora /pers. C/ 2013.gada 10.decembra paskaidrojums, kurā norādīts, ka, lai izpildītu ar institūtu „BIOR" noslēgtā valsts iepirkuma līguma nosacījumus, ar SIA „Baltezers" tika noslēgts sadarbības līgums; 2013.gada 12.decembra administratīvā pārkāpuma protokolu AE Nr.014413, kurā tika fiksēts administratīvais pārkāpums. SLA „Baltezers" vadītāja /pers. A/ 2013.gada 12.decembra paskaidrojums, kurā norādīts, ka 2013.gada 18.oktobrī SIA „Baltezers" veica zveju, zvejā tika izmantota nemarķētā laiva. VVD Lielrīgas RVP vecākā inspektora G.Zemitāna 2014.gada 5.janvāra apliecinājums, kā arī izraksts no telefonu zvanu saraksta, kas apliecina, ka SIA „Baltezers" informēja /pers. D/ par zvejas riku pacelšanu. VVD Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes 2012.gada 19.decembrī izsniegtā zvejas atļauja (licence) zvejai iekšējos ūdeņos Nr. RG13IU 2453, kurā ir norādīts SIA „Baltezers" komerczvejai piešķirto zvejas riku skaits, zvejas vieta un zvejā izmantojamo kuģošanas līdzekļu reģistrācijas numuri. Institūta „BIOR" 2014.gada 6.janvāra vēstule Nr.1-9/2 „Par lašu un taimiņu vaislinieku zveju", kas apliecina, ka iepirkuma līgums tika noslēgts ar ZKS /Nosaukums B/, kas informējusi institūtu „BIOR", ka zveja tiks piesaistīti arī SIA „Baltezers" zvejnieki. VVD ieskatā nav pamatoti SIA „Baltezers" argumenti par to, kas Rīgas pašvaldības policijas darbinieki ir pārsnieguši savas pilnvaras, veicot pārbaudi un sastādot apskates protokolu ārpus Rīgas administratīvās teritorijas. Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka p.i. /pers. E/ 2013.gada 21.novembrī sagatavoja SIA „Baltezers" vēstuli, kurā informēja, ka zvejas un makšķerēšanas kontroli Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā Rīgas pašvaldība ar Rīgas domes 2011.gada 13.decembra lēmuma Nr. 3951 „Par rūpnieciskās zvejas iekšējos ūdeņos noteikumu ievērošanas kontroli Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā 1.punktu un Rīgas domes 2010.gada 30.martā lēmuma Nr. 1154 „Par makšķerēšanas noteikumu kontroli Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā" 1.punktu pilnvaroja veikt Rīgas pašvaldības policiju. Rīgas pašvaldības

policijas Drošības uz ūdens un civilās aizsardzības pārvaldes darbinieki 2013.gada 18.oktobrī atradās norīkojumā Rīgas administratīvajā teritorija, kur veica Daugavas akvatorijas novērošanu. Kad tika pamanīta laiva bez uguņiem, kura esošās personas nodarbojās ar zveju, sakarā ar to, ka nebija iespējams personas identificēt kā reģistrētos zvejniekus, kā ari ņemot vērā pārkāpuma raksturu, ka zivju resursiem iespējami nodarītais kaitējums ir būtisks un pārkāpumu izdarījušas personas varētu tikt sauktas pie krimināatbildības, pašvaldības policijas darbinieki, saskaņa ar likuma „Par policiju" 19.panta ceturtajā daļa noteikto nekavējoties devās uz Doles salu noļuka pārtraukt iespējamo pārkāpumu. Arī VVD Zvejas kontroles departaments SIA „Baltezers 2014.gada 3.februāri nosūtīja vēstuli Nr. 1-13.1-05/169, kurā izvērtēja 2013.gada 18.oktobrī Rīgas pašvaldības policijas darbinieku rīcību, veicot zvejas noteiktumu ievērošanas kontroli, Salaspils novada teritorijā un norādīja, ka uzskata par tiesisku Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka pamatojumu. VVD uzskata par nepamatotu SIA „Baltezers" iesnieguma noradīto argumentu, ka Lēmums nesatur APL noteiktās administratīvā akta sastāvdaļas, norādot sekojošo: Administratīvā procesa likuma 1.panta trešās daļas 5.punkts nosaka, ka administratīvais akts nav lēmums, kas pieņemts lietvedībā administratīvā pārkāpuma lietā. Tādējādi šo lietu izskatīšanas procesā vairs nav izmantojams Administratīvā procesa likums. Līdz ar to, izskatot administratīvo pārkāpumu lietas, piemēro tikai Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteikto lietvedības procesu. VVD 2013.gada 28.oktobrī (VVD reģistrēts ar Nr. 4916) saņēma SIA „Baltezers" 2013.gada 21.oktobra iesniegumu par Rīgas pašvaldības policijas darbinieku rīcības izvērtēšanu. LAPK 238^1.panta pirmā daļa nosaka, ka saņemot ziņas, kuras norāda uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, šā kodeksa 247.pantā minētās personas triju darba dienu laikā pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu vai par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību (šā kodeksa 238. un 239.pants), vai par materiālu pārsūtīšanu pēc piekritības. Lēmumu par administratīva pārkāpumā lietvedības uzsākšanu var pieņemt, arī sastādot administratīvā pārkāpumā protokolu vai fiksējot to rezolūcijas veidā uz dokumenta, kas satur zinās vai raktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu. 2013.gada 28.oktobrī, saņemot ziņas no SIA „Baltezers", 2013.gada VVD ZKD JKD vadītājs /pers. B/ pieņēma lēmumu par lietvedības uzsākšanu. 2013.gada 11.novembrī (VVD reģistrēts ar Nr. 5931) no Rīgas pašvaldības policijas saņemti lietas materiāli, t.i. Rīgas pašvaldības policijas Drošības uz ūdens un civilas aizsardzības pārvaldes 2013.gada 11.novembra vēstule Nr. 8-6/RPGC-13-223-nd „Par informācijas nosūtīšanu". Līdz ar to, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā tika uzsākta atbilstoši LAPK noteiktajiem termiņiem. VVD norada, ka Rīgas pašvaldības policijas amatpersonu 2013.gada 18.oktobra apskates protokolā tika fiksēts, ka SIA „Baltezers" darbinieku lomā atradās zivis, šo faktu apliecina arī fotogrāfijas (fotogrāfiju patiesumu SIA „Baltezers" neapstrīd). Savukārt Rīgas pašvaldības policijas amatpersonas 2013.gada 18.oktobra ziņojumā tika uzskaitītas lomā paturētas zivis- t.i. divi zandarti, divas līdakas, trīs laši un viens taimiņš. Arī 2013.gada 12.dcccmbrī sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā AE Nr. 014413 norādīts, ka SIA „Baltezers" nozvejā konstatēti 1 taimiņš, 2 līdakas, 2 zandarti un 3 laši. Savukārt 2013.gada 12.decembra paskaidrojumā, /pers. A/ norāda, ka uzskata par apmelošu lietas materiālos norādīto informāciju par nozvejotajām 2 līdakām un 2 zandartiem. No /pers. A/ paskaidrojuma VVD secina, ka iebildumi attiecās tikai uz nozvejotajām 2 līdakām un 2 zandartiem, ka /pers. A/ neapstrīd pašu nozveju, kā arī neapstrīd nozvejas daudzumu. VVD norāda, ka faktu par kādas lietas neesamību ir grūtāk pierādīt nekā spēt norādīt uz kādiem apstākļiem, kas apliecina lietas esamību. Līdz ar to SIA „Baltezers" būtu jāsadarbojas ar VVD ZKD lietas izskatīšanā un jānorāda uz apstākļiem, kas liecina par to, ka 2 līdakas un 2 zandarti netika nozvejoti. Tiesu praksē ir atzīts, ka jāinterpretē šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr. SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr. SKA-493/2008 [14]punktu). VVD uzskata, ka lietas materiālos ir fiksētas ziņas par nozveju- zivju daudzumu un sugām. Šis ziņas ir nostiprinātas dokumentos, kas uzskatāmi par pierādīšanas līdzekļiem LAPK 243.panta izpratnē - t.i. šī Lēmuma [7.1], [7.2], [7.9] un [7.10]. VVD vizuāli vērtējot fotoattēlā redzamās zivis ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, uzskata, ka SIA „Baltezers" nozvejoja divus zandartus, divas līdakas, trīs lašus un vienu taimiņu. Izvērtējot SIA „Baltezers" administratīvo pārkāpumu atbilstoši LAPK 32.pantam, tiek ņemts vērā, ka: Atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi nav konstatēti; Zveju īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos regulē speciālie normatīvi akti. Vaislinieku zveja tika veikta pamatojoties uz Zivsaimniecības programmu zvejai zivkopības nolūkos rudenī nārstojošo zivju vaislinieku un ikru ieguvei 2013.gadā. Vaislinieku zvejas pamatojums ir „Zivju resursu mākslīgās atražošanas rīcības plāna" izpilde, kas paredz izaudzēt un izlaist vērtīgo zivju mazuļus dabiskajos ūdeņos, lai kompensētu HES un dažādu citu saimniecisko darbību radītos zaudējumus zivju resursiem. Līdz ar to, rudens nārsta laikā ZKS /Nosaukums B/ piešķirtas zvejas tiesības (izsniegtā atļauja) zvejai īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos ir ekskluzīvās tiesības. Līdz ar to īpašu tiesību īpašniekam svarīgi ir ievērot atļaujas, programmas un iepirkuma līguma nosacījumus. Konkrētajā gadījumā ZKS /Nosaukums B/ nelikumīgi nodeva zvejas tiesības SIA „Baltezers", kas nav reģistrētais zvejnieks, lai nodarbotos ar zinātnisko zveju rudens nārsta laikā. Līdz ar to uzskatāms, ka SIA „Baltezers" nodarbojās ar zveju bez attiecīgās licences. SIA „Baltezers" izdarījusi vairākus pārkāpumus- zveja bez attiecīgās licences, bez zvejas žurnāla, zvejā tika izmantota nereģistrēta laiva. SIA „Baltezers" lomā paturējusi zivis, līdz ar to ar savām darbībām uzņēmums ir nodarījis zaudējumu zivju resursiem. Kā zvejniekam SIA „Baltezers" bija zināmi zvejas regulējošo normatīvo aktu prasības (turklāt arī iepirkuma līguma nosacījumos tika paredzēta saistību nodošana trešajām personām). LAPK 243.panta trešās daļas 4.punkts nosaka, ka bez papildus procesuālo darbību veikšanas par pierādītu ir izskatāms fakts, ka persona zina vai tai vajadzēja zināt savus normatīvajos aktos paredzētos pienākumus. APK 80.panta otrajā daļā (redakcija, kas bija spēkā pārkāpuma konstatēšanas brīdī) par zvejas noteikumu pārkāpšanu juridiskām personām ir paredzēts naudas sods no divsimt līdz trīstūkstoš latiem, konfiscējot pārkāpuma izdarīšanas rīkus un pārkāpuma priekšmetus, tajā skaitā pārkāpuma rezultātā iegūtās zivis, kā arī peldošos līdzekļus ar aprīkojumu, vai bez konfiskācijas un atņem zvejas tiesības uz laiku līdz trim gadiem vai bez tiesību atņemšanas. SIA „Baltezers" izdarītie pārkāpumi atbilst šobrīd spēkā esošajai LAPK 80.3 panta ceturtajai daļas redakcijai, kas paredz administratīvo atbildību par zveju iekšējos ūdeņos bez attiecīgas atļaujas, aizliegtā vietā, aizliegtā laikā vai ar aizliegtiem rīkiem vai paņēmieniem un juridiskajām personām nosaka sodu no septiņsimt līdz četrtūkstoš trīssimt *euro*, konfiscējot pārkāpuma izdarīšanas rīkus un pārkāpuma priekšmetus, tai skaitā peldošos līdzekļus ar aprīkojumu, vai bez konfiskācijas, un atņem zvejas tiesības uz laiku līdz trim gadiem vai bez tiesību atņemšanas. LAPK 8.panta pirmā daļa nosaka, ka persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Savukārt LAPK 8.panta otrās daļas otrais teikums nosaka, ka Aktiem, kas nosaka vai pastiprina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, atpakaļejoša spēka nav. Līdz ar to, administratīvais sods ir nosakāms tās sankcijas robežās, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā (nav piemērojama šobrīd spēkā esošā akta redakcija, jo tā sankcija pastiprina atbildību). Ņemot vērā iepriekš minēto, kā arī lietderības apsvērumus (Lēmuma [12] punkts), VVD ieskatā SIA „Baltezers" iespējams samazināt piemēroto naudas sodu.

2014.gada 14.martā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta SIA „Baltezers" sūdzība par Valsts vides dienesta ģenerāldirektores I.Koļegovas 2014.gada 5.februāra lēmumu Nr.G01/9P. Sūdzībā norādīts, ka Administratīvā pārkāpuma lietvedība ir

uzsākta, balstoties uz paša Pieteicēja iesniegumu; Administratīvā pārkāpuma lietvedība ir ierosināta, būtiski pārkāpjot tiesiskuma principu un LAPK norādīto termiņu, ignorējot faktu, ka Pieteicējs pats bija informējis Valsts vides dienestu par zvejas uzsākšanu jau gandrīz mēnesi pirms administratīvā pārkāpuma ierosināšanas. Administratīvā pārkāpuma protokols un tam sekojošais VVD lēmums ir balstīts uz prettiesiski iegūtiem pierādījumiem - pierādījumus ieguvusi amatpersona, kas tam nav pilnvarota. Pierādījumi nostiprināti, pārkāpjot LAPK noteikumus - Apskates protokolā, ko sastādījuši Rīgas pašvaldības policijas darbinieki, ir tikai sastādītāju paraksti; fotogrāfiju autentiskumu pārbaudīt vispār nav iespējams (tādēļ, jo īpaši neizprotama ir VVD lēmumā sniegtā norāde, ka Pieteicējs neapšauba fotogrāfiju īstumu). Pieteicējs nekad nav piekritis Apskates protokolā un fotogrāfijās fiksētajam un turpina apstrīdēt šos prettiesiski iegūtos pierādījumus. Detalizētāks Pieteicēja argumentu izklāsts sniegts zemāk: Kā izriet no VVD lēmuma, Protokols sastādīts balstoties uz Rīgas pašvaldības policijas darbinieku liecībām un viņu iesniegtajiem dokumentiem - 2013. gada 18. oktobra apskates protokola Nr.8-35/RPGC-13-205-akt un fotogrāfijām. Ne sākotnējā, ne apstrīdētajā VVD lēmumā netiek analizēti Pieteicēja sniegtie paskaidrojumi, no kā izriet, ka tie nav vispār vērtēti un jau pirmšķietami vieniem pierādījumiem piešķirta augstāka ticamības pakāpe nekā citiem. Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo dalu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras LAPK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. LAPK 243.panta piektā daļa paredz, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Pieteicējs vērš uzmanību uz LAPK 243.panta divpadsmitās daļas 2.punktu, kas paredz, ka nepieļaujamas un pierādīšanā neizmantojamas ir ziņas par faktiem, kuras iegūtas procesuālajā darbībā, ko veikusi persona, kurai saskaņā ar šo kodeksu vai citu likumu nebija tiesību to veikt. Saskaņā ar Rīgas pašvaldības policijas nolikuma 1.1.punktu Rīgas pašvaldības policija ir militarizēta, bruņota pašvaldības institūcija sabiedriskās kārtības uzturēšanai un tiesībaizsardzībai, kas atbilstoši Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktajai kompetencei darbojas Rīgas administratīvajā teritorijā. Kā izriet no Lēmumam pievienotajiem dokumentiem, Rīgas pašvaldības policijas darbinieki, apskates protokolu un fotogrāfijas ieguvuši, atrodoties Salaspils novada teritorijā, t.i. ārpus Rīgas administratīvās teritorijas. Ievērojot to, ka Rīgas pašvaldības policijas darbinieki atradās citas pašvaldības teritorijā, kurā viņiem bija tiesības veikt tikai atsevišķas darbības (piem., aizturēt iespējamos likumpārkāpējus, kamēr ierodas Valsts policija vai Salaspils pašvaldības policija), uzskatāms, ka viņi ir pārkāpuši savas kompetences robežas, tādēļ ziņas par faktiem, kuras ieguvušas šīs personas ir nepieļaujamas un pierādīšanā neizmantojamas. Papildus, ka visu pierādījumu, t.sk., fotogrāfiju, ticamība ir apšaubāma. Pirmkārt, apskates protokols ir sastādīts, pārkāpjot LAPK 256.panta prasības: tajā nav fiksēti nevienas citas personas, izņemot pašu sastādītāju paraksti, kas rada pamatu šaubām, ka tas sastādīts norādītajā laikā un vietā. Otrkārt, Pieteicējs ir vairākkārt norādījis, ka protokolā minētās ziņas neatbilst patiesībai ne attiecībā uz tīklos esošajām zivīm, ne izmantotajiem zvejas rīkiem. Ievērojot LAPK 243.panta desmito daļu, kas paredz, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iegūtās ziņas par faktiem, kā arī ziņas, kas fiksētas ar tehnisku līdzekļu palīdzību, ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas LAPK noteiktajā kārtībā, arī fotogrāfijas, kas izmantotas, lai pierādītu it kā nelikumīgo lomu, ir nepieļaujamas un nav izmantojamas, kā pierādījums, jo tās fiksētas, pārkāpjot normatīvo aktu prasības. Pieteicējs uzsver, ka nav saprotama VVD lēmuma 10.punktā minētā norāde, ka VVD uzskata Rīgas pašvaldības policijas darbības par tiesiskām, jo nekādi argumenti netiek sniegti. Tādējādi, faktiski galvenie pierādījumi, kuru iegūšanas leģitimitāti un autentiskumu Pieteicējs apstrīd, neargumentēti atzīti par spēkā esošiem. Ņemot vērā, ka iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, VVD bija jāargumentē, kā, balstoties uz prettiesiski iegūtiem, nepieļaujamiem pierādījumiem, kuri ir tiešā pretrunā ar citiem pierādījumiem, neveicot pierādījumi papildus pārbaudi, varēja pieņemt lēmumu par Pieteicēja sodīšanu Kā izriet no LAPK 243.panta astotās daļas, pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem. VVD ir pārkāpis LAPK 243.panta piecpadsmitā daļas prasības, kas paredz, ka administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus fiksē administratīvā pārkāpuma protokolā. Pieteicējs vērš uzmanību uz faktu, ka Protokolā ietvertas ziņas, ko neapstiprina neviens pierādījums, ne prettiesiski sastādītais apskates protokols, ne Rīgas pašvaldības policijas darbinieku paskaidrojumi, ne fotogrāfijas, proti, zivju sugas un skaitu. Nav saprotams, kā VVD ir secinājis, kādas un cik zivis, ja vispār Pieteicējs ir nozvejojis. No iepriekš minētā izriet, ka daļa no administratīvā lietvedībā izmantotajiem pierādījumi ne vien nav pieļaujami, attiecināmi un ticami, bet arī viss pierādījumu kopums nav procesuāli pareizi nostiprināts. Tādējādi lēmuma pieņemšanas gaitā ir pārkāpts Administratīvā procesa likuma (turpmāk tekstā - „APL") 7. pantā nostiprinātais tiesiskuma princips, saskaņā ar kuru „iestādes [..] rīcībai ir jāatbilst tiesību normām". Kā jau Pieteicējs norādījis iepriekš, Pieteicējs nav nodarbojies ar nelicencētu zveju Salaspils novada teritorijā Daugavas ūdeņos, jo tā darbība bija balstīta uz BIOR izsniegtās licences un sadarbības līguma starp ZKS /Nosaukums B/ un Pieteicēju. To, ka Pieteicējs darbojies pēc abu augstāk minēto personu iniciatīvas un pildījis ZKS /Nosaukums B/ uzdevumu, apliecina BIOR 2014.gada 6.janvāra vēstule. Pieteicējs uzskata, ka VVD norāde par to, ka BIOR ir uzzinājis par Pieteicēja piesaisti zinātniskās zvejas veikšanai 2013.gada 17.decembrī par pilnīgi absurdu, jo no augstāk minētās vēstules šāds secinājums neizriet. Papildus, jānorāda, ka Pieteicējs nevar būt vainojams par to, ka licences saņēmējs - BIOR. nav sniedzis informāciju VVD saskaņā ar Ministru kabineta noteikumu Nr.192 „Kārtība, kādā izsniedz atļaujas (licences) zvejai īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos" 9.punktu. Tāpat jānorāda, ka nepamatots ir VVD arguments, ka iepirkuma līgums, kas noslēgts starp SIA /Nosaukums B/ un BIOR, neaizliedz izdarīt izmaiņas līgumā, t.sk. piesaistīt trešās personas zvejas veikšanai. Tāpat jāuzsver, ka jau, izsniedzot licenci tika leģitimizēta Pieteicēja darbība, jo licencē uzrādīta Pieteicējam piederošo kuģošanas līdzekļu numuri RG023, LV3579, LV3575 un LV3571, ar kuru bija paredzēts zvejot lašus un taimiņus. Pieteicējs uzsver, ka sadarbības līgumu slēgšana ar nolūku veikt zveju zinātniskos nolūkos ir ierasta prakse, un to tiesiskumu, kā jau Pieteicējs iepriekš norādījis, nav apšaubījusi arī tiesa. Pieteicējs izpildot visas normatīvo aktu prasības, kas apliecina likumīgu, licencētu zveju, jau 2013.gada 1.oktobrī informēja VVD par zvejas uzsākšanu. Faktu, ka VVD tikusi informēta par zveju 28 dienas pirms administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanas apliecina gan Pieteicēja darbinieku /pers. F/ (tālr. Nr. +/numurs/) un /pers. G/ (tālr.Nr. +/numurs/) telefona izdrukas, gan VVD inspektora G. Zemitāna apliecinājums, ka Pieteicējs sākot ar pirmo zvejas dienu, t.i. no 2013. gada 1. oktobra sūtīja īsziņas VVD inspektoram G.Zemitānam (tālr. Nr. +371 29152158), kurā informēja par to. ka Pieteicējs (precīzi norādot - SIA „Baltezers") dodas zvejā, norādot arī konkrēto vietu, kur tiks veikta zveja. No augstāk minētā izriet, ka Valsts vides dienests bija informēts par Pieteicēja rīcību jau kopš 2013. gada 1. oktobra Pieņemot, ka Pieteicēja rīcība bija prettiesiska 2013.gada 17.decembrī, tad par prettiesisku to varēja atzīt jau aptuveni trīs mēnešu iepriekš, kas tomēr netika darīts. Saskaņā ar LAPK 238^{1}.panta pirmo daļu, VVD, saņemot ziņas, kuras norādīja uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, triju darba dienu laikā pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības

uzsākšanu vai par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību. APL 10.pants paredz, ka privātpersona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas. Ņemot vērā minēto, Pieteicējam bija tiesības paļauties, ka Lēmuma pieņēmējs - VVD. uzskata Pieteicēja rīcību par tiesisku, bet. ja šāda rīcība tomēr būtu atzīstama par prettiesisku. VVD ir nokavējis termiņu administratīvās lietvedības ierosināšanai. Jāuzsver, ka VVD izvairās analizēt un dot savu vērtējumu tam, kāpēc administratīvā pārkāpuma lietvedība uzsākta ar būtisku novēlošanos un mēģina šo Pieteicēja argumentu atspēkot ar kļūdainu pieņēmumu, ka VVD par pārkāpumu uzzinājis tikai 2013.gada 26.oktobrī.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta noteikumiem 2014.gada 28.martā Valsts vides dienestam nosūtīta SIA „Baltezers" sūdzības kopija, izskaidrojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumu vai lūgumus līdz 2014.gada 1.septembrim, vienlaikus paziņojot lietas dalībniekiem, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta pirmo daļu, par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2014.gada 1.oktobrī.

Valsts vides dienests 2014.gada 22.aprīlī sniedzis tiesai paskaidrojumus, kuros norādīts, ka sūdzību neatzīst un uztur lēmumā norādīto pamatojumu.

2014.gada 26.augustā tiesā saņemts SIA „Baltezers" lūgums, kurā SIA „Baltezers" lūdz sūdzību par Valsts vides dienesta ģenerāldirektores I.Koļegovas 2014.gada 5.februāra lēmumu Nr.G01/9P izskatīt tiesas sēdē.

Tiesas sēdē SIA „Baltezers" pārstāve sūdzību uzturēja uz sūdzībā norādītajiem argumentiem un apsvērumiem.

Valsts vides dienesta pārstāvji tiesas sēdē sūdzību neatzina, pamatojoties uz iestādes lēmumā norādītajiem apsvērumiem un argumentiem.

Nopratināts kā liecinieks tiesas sēdē /pers. D/ liecināja, ka strādā par inspektoru Valsts vides dienestā, uzraugu zveju. SIA "Baltezers" vienmēr ziņoja par zveju. SIA "Baltezers" zvejo apmēram 2 gadus, tas nebija pirmais gads, kad SIA "Baltezers" zvejoja lasi. Kamēr kontrolējam, SIA "Baltezers" pārkāpumu nebija. Mums bija zināms, ka /Nosaukums B/ noslēdza sadarbības līgumu ar SIA "Baltezers". Tādi gadījumi notiek bieži. Noslēgto līgumu neuzskatīja par pārkāpumu. Uz fotogrāfijām, kas tika uzrādītas tiesas sēdē ir lasis un taimiņi. Fotogrāfijās ir redzamas 6 zivis. Nezin, vai tur ir zandarti un līdakas. Konkrētas zivju sugas, kas attēlotās uz fotogrāfijas, pateikt nevar. SIA "Baltezers" vienmēr sūtīja viņam īsziņas par zveju vai arī zvanīja. Viņu brīdināja visi, kas devās uz zinātnisko zveju. Viņi nodarbojas ar zinātnisko zveju un visas zivis nodod audzētavai. Zinātniskajā zvejā izmanto īpašas licences, kur norāda zivju sugas un skaitu. Licencē bija norādītas arī SIA "Baltezers" laivas numuri. SIA "Baltezers" bija tiesības izmantot 400 m garu tīklu. Tīklus var izmantot tikai tad, ja ir licence. Valsts vides dienests par SIA "Baltezers" zveju bija informēts. SIA "Baltezers" zvejo lasi 2 gadus. Bez licences nedrīkst zvejot zinātnisko zveju.

Nopratināts kā liecinieks tiesas sēdē /pers. C/ liecināja, ka es strādā ZS /Nosaukums B/, kas noslēdza sadarbības līgumu ar SIA "Baltezers", jo paši nevārēja izpildīt pasūtījumu. Ar SIA "Baltezers" strādā vairākus gadus. Par minēto līgumu informēja Valsts vides dienestu un BIOR. Sadalīja pienākumus un bija vienojušies, ka ZS /Nosaukums B/ zvejos priekš vienas audzētavas, bet SIA "Baltezers" priekš otras. BIOR par to bija informēts. Savā licencē ierakstīja SIA "Baltezers" laivas. BIOR piekrita līgumam. Uzrādītajās fotogrāfijā redzamas 5 zivis, bet zivju sugas pateikt nevar. Zivis atšķirt nevar, bet zandartu un līdakas tur nav. Bez licences nekad nezvejo, tas nav iespējams, jo viņus kontrolē. Šī zveja bija pētnieciskām vajadzībām. Tā nebija rūpnieciskā zveja. Zvejai izmanto 11 tīklus, uz kuriem ir tāds pats marķējums, ka licencē. Regulāri sūta īsziņas tam inspektoram, kas viņus pārbauda. Vienmēr sūtījām īsziņas cilvēkam, kas nodarbojas ar kontroli un ir saistīts ar to. Uzskata, ka noslēdzot līgumu, neko nepārkāpa. Visas laivas bija reģistrētas, bija norādīts marķējums.

Nopratināts kā liecinieks tiesas sēdē /pers. H/, liecināja, ka ir audzētavas vadītājs. Viņam bija zināms, ka pasūtījuma izpildei tiks piesaistīts SIA "Baltezers". Zivju audzētava tam piekrita, jo ZS /Nosaukums B/ nevarēja viena izpildīt pasūtījumu. Tā bija specifiska zveja, tā nebija rūpnieciska zveja. Tas bija rakstīts arī licencē. SIA "Baltezers" vienmēr informēja, kad bija jānodod zivis. Viņi zvanīja un nodeva zivis. BIOR saskaņo zveju ar 2 ministrijām, norādot, kādiem nolūkiem notiks zveja, cik zivis vajadzēs. Pēc saskaņošanas BIOR griežas Valsts vides dienestā pēc licences, kurā ieraksta tīklu skaitu, garumu un kuģošanas līdzekļus, ar ko zvejos. Saņemtajā licencē bija norādīti SIA "Baltezers" kuģošanas līdzekļi, bet pati licence bija izsniegta ZS /Nosaukums B/. Zināja, ka konkursu uzvarēja ZS /Nosaukums B/, bet zvejā piedalīsies arī SIA "Baltezers". Nevarēja pateikt, kādas zivis ir fotogrāfijās. Norādīja, ka tur varētu būt 5 zivis. Iespējams, ka tur ir lasis.

Nopratināts kā liecinieks tiesas sēdē /pers. J/ liecināja, ka strādā Rīgas pašvaldības policijā, kopā ar kolēģi pamanīja Daugavā neapgaismotu laivu, tāpēc devās uz Doles salu, par to, ka dodas uz citu administratīvo teritoriju ziņoja dežūrdaļai, kurai ir pienākums paziņot attiecīgajai dežūrdaļai, apskates protokolu ir sastādījis viņa kolēģis, viņš ir sastādījis tikai ziņojumu, kuru sastādīja, atgriežoties darba vietā, ziņojumā ir uzskaitītas zivis. Apskatot tiesas sēdē uzrādītās fotogrāfijas nevar pateikt cik zivis fotogrāfijā ir redzamas un kādas sugas zivis tās ir pateikt nevar. Kāpēc nesakrīt ziņojums ar apskates protokolu, pateikt nevar. Kādēļ apskates protokolu nav parakstījuši SIA „Baltezers" darbinieki pateikt nevar un kādēļ nav atzīmes par to, ka atteikušies to parakstīt arī nezin.

Nopratināts kā liecinieks /pers. L/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013.gada 18.oktobrī veica zinātnisko zveju, izkāpjot krastā tur atradās pašvaldības policijas darbinieki, lai noskaidrotu vai viņi var veikt pārbaudi, aizgāja zvanīt Valsts vides dienesta inspektoram, kad atgriezās, pašvaldības policijas darbinieki devās prom, viņa klātbūtnē apskates protokols netika sastādīts, tāpat arī netika veikta nekāda fotofiksācija. Uzrādītajās fotogrāfijās varētu būt redzami laši, tāpat arī fotogrāfijās nav redzams tīkls, bet gan /Nosaukums F/, kurā tiek glabātas zivis, lai tās neaiziet bojā, šādām /Nosaukums G/ nav jābūt marķētām.

Nopratināts kā liecinieks /pers. M/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013.gada 18.oktobrī veica zinātnisko zveju, pamatojoties uz BIOR izsniegtās licences un līguma ar ZS /Nosaukums B/ pamata. Rīgas pašvaldības policijas darbiniekiem tika uzrādīti visi dokumenti, viņa klātbūtnē tikai veikta fotofiksācija, bet apskates protokols sastādīts netika, fotogrāfijā ir redzamas piecas, vai sešas zivis, varētu būt laši un taimiņi, vai tur ir citas zivju sugas pateikt nevar. Parakstīt apskates protokolu nav atteicies, jo tāds netika uzrādīts.

Nopratināts kā liecinieks tiesas sēdē /pers. N/, liecināja ir iepriekš ir strādājis Valsts vides dienestā, viņa pienākumos ietilpa licenču izsniegšana. Zvejot, pamatojoties uz licenci, var tikai tas zvejnieks, kas ir norādīts licencē, lai piesaistītu citu zvejnieku, tad licencē ir jāveic grozījumi. Zvejniekam ir pienākums ziņot uz tālruņa numuru, kas ir norādīts licencē, ja Valsts vides dienests maina atbildīgo personu, tad Valsts vides dienestam ir pienākums par to paziņot zvejniekam.

Nopratināts kā liecinieks /pers. O/ tiesas sēdē liecināja, ka licencē norādītais telefona numurs pieder viņam. Par to, ka viņa telefona numurs ir iekļauts licencē ir uzzinājis 2013.gada oktobrī vai novembrī. Ja viņam kāds zvejnieks paziņo par došanos zvejā, tad deliģē kādu inspektoru veikt pārbaudi, tas varētu būt arī /pers. D/, jo viņš strādā par inspektoru.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un liecinieku liecības tiesas sēdē, izvērtējot lietā esošos materiālus, atzīst, ka sūdzība ir apmierināma un lēmums atceļams.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} pantu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods EUR 500 apmērā par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 80.panta otrajā daļā (redakcijā uz 2013.gada 18.oktobri).

Administratīvā pārkāpuma protokolā AENr.014413 un iestādes lēmumos administratīvā pārkāpuma lietā ir norādīts, ka 2013.gada 18.oktobrī Rīgas pašvaldības policijas Drošības uz ūdens un civilās aizsardzības pārvaldes darbinieki veica zvejas un makšķerēšanas noteikumu ievērošanas pārbaudi un konstatēja, ka minētajā datumā Salaspils pašvaldības teritorijā, Daugavā, Doles salas rajonā, SIA „Baltezers" nodarbojās ar rūpniecisko zveju, izmantojot zivju tīklus bez normatīvos aktos noteiktā kārtībā saņemtas zvejas atļaujas, SIA „Baltezers nozvejā tika konstatēti – 1 taimiņš, 2 līdakas, 2 zandarti un 3 laši.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKA-157/2007 atzīts, k a administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnēja apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā.

Līdz ar to, no vienas puses, institūcija, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu lietā, izvērtē, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības, savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu (piemēram, sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus). Līdz ar to lēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāpieņem par tiem faktiem, kas norādīti protokolā – jaunu faktu norādīšana lēmumā varētu pārkāpt personas procesuālās tiesības.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta piekto un sesto daļu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā un tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījums un tos pārbaudīt tiesas sēdē.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

No iepriekš minētās administratīvā pārkāpuma definīcijas izriet, ka administratīvās atbildības vienīgais pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas darbībās. Tādējādi pārkāpums var tikt uzskatīts par administratīvo pārkāpumu, ja ir konstatēts konkrēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā paredzēts administratīvā pārkāpuma sastāvs: objekts – tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums; objektīvā puse, kas raksturo to, kā izdarīts administratīvais pārkāpums; subjekts – persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu; subjektīvā puse – vainojama darbība.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7.pantu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā. Lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā veicama, stingri ievērojot likumību.

Administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem pievienots 2013.gada 18.oktobra apskates protokols, pamatojoties uz kuru sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, minētajā apskates protokolā norādīts, ka Rīgas pašvaldības policijas darbinieki minētajā datumā veica teritorijas apskati Daugavas krastā pretī Doles ielai 232, tāpat arī minētajā apskates protokolā minēts, ka pie laivas bija piesiets tīkls, kurā atradās vairākas zivis.

Kā tika noskaidrots tiesas sēdē, tad Doles iela 232, atrodas Rīgas pilsētas teritorijā. Tiesa, iepazīstoties ar 2013.gada 18.oktobra apskates protokolu, neatrod tajā ziņas, kas norādītas administratīvā pārkāpuma protokolā, un proti, no apskates protokola neizriet, ka 2013.gada 18.oktobrī tika veikta pārbaude Salaspils pašvaldības teritorijā, Daugavā, Doles salas rajonā, kā tas ir konstatēts administratīvā pārkāpuma protokolā, tāpat arī no apskates protokola neizriet, ka SIA „Baltezers nozvejā tika konstatēti – 1 taimiņš, 2 līdakas, 2 zandarti un 3 laši, šādu informāciju nesatur neviens dokuments, izņemot administratīvā pārkāpuma protokolu, ko iestāde uzskata par pierādīšanas līdzekļiem minētajā lietā, arī 2013.gada 18.oktobra Rīgas pašvaldības policijas Drošības uz ūdens un civilās aizsardzības pārvaldes inspektora P.Jermolova ziņojumā norādītās ziņas, neapstiprinājās ar tiesas sēdē sniegtajām liecinieku liecībām, jo neviens no lieciniekiem neliecināja, ka fotogrāfijās redzamās zivis ir tieši 1 taimiņš, 2 līdakas, 2 zandarti un 3 laši, minēto informāciju nevarēja arī apliecināt pats /pers. J/, kas šīs ziņas ir norādījis savā ziņojumā.

Ņemot vērā izdarītos secinājumus, tiesa nonāk pie slēdziena, ka lietā nav pierādījumu administratīvā pārkāpuma protokolā ietvertajām ziņām – tas ir, ka 2013.gada 18.oktobrī Salaspils pašvaldības teritorijā, Daugavā, Doles salas rajonā, SIA „Baltezers" nodarbojās ar rūpniecisko zveju, un SIA „Baltezers nozvejā tika konstatēti – 1 taimiņš, 2 līdakas, 2 zandarti un 3 laši, līdz ar to tiesa atzīst, ka nav konstatējams Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss 80.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss 239.panta 1.punktam atzīstams par administratīvo lietvedību nepieļaujošu apstākli, līdz ar to Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā pret SIA „Baltezers", ir izbeidzama.

Pamatojoties uz iepriekšminēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{12}.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

atcelt Valsts vides dienesta ģenerāldirektores I.Koļegovas 2014.gada 5.februāra lēmumu Nr.G01/9P un Valsts vides dienesta Zvejas kontroles departamenta Jūras kontroles daļas vecākā inspektora V.Barsukova 2013.gada 17.decembra lēmumu Nr.12A/014413 par SIA „Baltezers", saukšanu pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss 80.panta otrajā daļā un izbeigt administratīvo lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Rīgas

pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2015.gada 13.martā.

Tiesnese K.Maike